

Meber: Ved Forelæggelsen af dette Lovforslag sagde den højtærede Konseilspræsident, at det var en gammel Bekendt. Maaſte jeg maa have Lov til at sige, at det er en kedelig gammel Bekendt, idet det ved flere Lejligheder har foreligget her i Tinget, uden at Hensigten dermed er opnaaet. Det forekommer mig, at det maa være lige pinligt for Regeringen og Repræsentationen at skulle tage Affære i dette Spørgsmaal, for Regeringen, fordi Sædbanen har været, at man ikke har faaet denne Apanage bevilget, for Repræsentationen, fordi det ingenlunde kan siges at være behageligt at skulle vise en saa høffornem Gæst Øren. Men da Regeringen aabenbart ikke generer sig for at fremlægge Lovforslaget paa ny, antager jeg ikke, at det høje Ting vil genere sig for at indtage den Stilling, som det tidligere har indtaget, nemlig at henvise denne Sag til et Udvalg, hvorfra den ikke er kommen tilbage. Der har ved sidste Lejlighed været en lidt anden Udfærd fra enkelte ærede Medlemmers Side, idet de stemte imod Overgangen til 2den Behandling. Det var imidlertid et Mindretal, men Udvaldet er jo for saa vidt blevet det samme, da Forslaget atter foreligger i Nar, og Prinserne ikke have opnaaet de Apanager, som Regeringen ønskede til dem. Der er, saa vidt jeg ser, intet nyt i denne Sag; der er som før Tale om en Bevilling paa 50,000 Kr. mere, end der i Forvejen ydes til Kongehuset. Ganſke vist siges det, at Prins Christian er bleven myndig, men jeg tror ikke, at det forandrer noget synderlig i Sagen. Om Prinsen er 24 eller 25 Nar, vil næppe influere paa hans hele Maade at leve paa, og det forekommer mig heller ikke, at det, der er udtalt med Hensyn til Prins Valdemars Familieforhold, at hans Familie er bleven forøget, indeholder noget, der kunde give dette Tings Medlemmer Anledning til yderligere at forhøje den Bevilling, som blev givet i 1880, altsaa for ca. 16 Nar siden. Det eneste, der kan anføres, er det gamle Forsvar for Bevillingen, at man bør vise Kongehuset dette Hensyn, at der en Gang er blevet skabt et Præcedens for at yde Apanage til Prinserne, og at vi, som det er blevet sagt, slippe ret billig med vort Kongehus herhjemme. Der er blevet henvist til, at Civillisten under Frederik den 7de var

langt højere, idet den udgjorde 1,600,000 Kr. og Apanagerne 706,600 Kr. eller i alt 2,306,600 Kr., medens vi nu i Virkeligheden kun yde ca. Halvdelen af dette Beløb. Det er ganſke rigtigt, og jeg vil sige, at det glæder mig at se, at vi ere komne noget nærmere hen imod mere demokratifſke Former, thi Frederik den 7des Tid laa dog betydelig nærmere ved hint Enevoldsregimente, hvorunder Landet var forpligtet til at forſørge Kongens legitime og illegitime Afkom, af den simple Grund, at Kongen det var Staten. Jeg tror, at det er heldigt, at vi i saa høj Grad som muligt under de nuværende Samfundsforhold sjerne os fra en saadan Ordning, at Staten skal yde mange Benge til Civillisten og til Apanager. So mere man paa dette Omraade kan spare, des bedre, fordi der fra saa mange Steder raabes om Hjælp fra Statens Side. Endvidere vurderer vi jo heller ikke i vore Dage Kongemagten saa højt, som man gjorde det i gamle Dage, af den simple Grund, at Kongemagten nu kun synes at være Kronen paa Klassestaten, medens det i ældre Tider var Kongens Person, der som saadan havde Krav paa den største Uerbødighed, og om hvilken alt drejede sig. Jeg kunde ogsaa have lyst til at henvise til, at det, naar man taler om de Bevillinger, der maa ydes til en Stats Ledelse, og vil sammenligne Danmark med Stater, der noget nær svare til vort Land, straks falder En ind at nævne Republikken Svejts. Der yder man Præsidenten 13,500 Francs om Aaret, medens vi herhjemme yde c. 1¼ Million til Kongehuset. Naar jeg siger dette, er det ikke, fordi Socialdemokratiet anser Republikken for den eneste tjenlige Statsform for sine Formaal, idet jeg ved, at det sociale Spørgsmaal er ens under alle forskellige Statsformer, og man meget vel kan tænke sig, at Arbejderne kunne have samme Frihed under et konstitutionelt Monarki som under en Republik. De Krav, som Arbejderne stille Verden over, mødes omtrent paa samme Maade fra Magthavernes Side, hvad enten Statsformen er Monarkiet eller Republikken. Denne Sag maa ses væsentlig fra et økonomifſt Synspunkt eller maaſte rettere et økonomifſt Synspunkt, for det første Landets Stilling i al Almindelighed, hvorledes vi økonomifſt fribde i det, og for det andet Hensynet til, hvorledes